

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

İddianamenin tamamının okunması talebi çok yanlış bir tavır. Mahkemenin rehin aldığı tutukluların bir bölümü mahkemeyi rehin alıyor.

İstanbul 15. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen 140'ı tutuklu 205 sanıklı davanın dördüncü duruşmasına katılmak için Silivri'deydim. Bu sefer yollar tutulmamış. Ortalık boş. Cezaevinin karşına dayanışma çadırları kurulmuş. Uğrayanlanara karpuz ve çay bedava. Kavrulucu sıcak altında su en büyük ihtiyaç. O karmaşada çevre duyarlılığı da bir yana bırakılmamış. Yanımdaki arkadaşım kapak toplama kutularını gösteriyor. Trakya'da salınan BDP bayraklarının hemen yanında. Duruşma salonu tenhalaşmış. Tutuklulukların moralleri iyi. Arkadaki izleyicilere el sallıyorlar. Prof. Dr. Büşra Ersanli eliyle "iyi" olduğunu söylüyor. Artık küçük Büşra denilen Büşra Beste Önder de gayet moralLi. Dün üniversiteden arkadaşları gelmiş. Birisi "İnek!" diye bağırılmış. Hakim de dönüp şöyle bir bakmış. Büşra yine sınıfının en yüksek ortalamalı öğrencisi olmuş. Cezaevinde bile çalışmayı boşlamamış, bütün derslerinden en yüksek notlarla geçmiş. Savcı da dönüp bakmış mıdır bilmiyorum. Bence önüne bakmıştır. Avukatların bölümü de çok tenha. Uzaktan Fikret İlkiz'i görüyorum. Önündeki dosyaları okuyor. Çevresinde çoğu çok genç 10-12 avukat. Dün duruşmada bu genç avukatlar iddianemenin tamamının, yani 2 bin 500 sayfanın hepsinin okunmasını istedi. Bence çok yanlış bir tavır. Mahkeme salonları yargıya yetmiyor. Mahkemenin büyük olasılıkla önümüzdeki cuma ara vermesi gerekecek. Eylül, ekime kadar uzayabilecek bir ara bu. Oysa savcının hazırladığı 130 sayfalık özet iddianamenin okunmasına izin verselerdi, ifadeler hızla alınabilirdi. Cumaya kadar da birçok tutuklu sanığın serbest bırakılması mümkün olurdu. Hâlâ böyle bir imkân var. Gelecek hafta perşembe, avukatların bir bölümü tutuksuz yargılanma talebini ileticek. Ne olacağını kimse bilmiyor.

BDP eş başkan yardımcısı ve sanıkların avukatı Meral Danış Beştaş'ı arayıp sordum. Tutuklulukların büyük bir kısmının bütün iddianemenin okunmasını istediklerini ve bu yüzden avukatların böyle bir talepte bulunduğunu söyledi. Anlamak mümkün değil. Hem Kürtçe savunma için direneceksin, hem Türkçe bir iddianamenin tamamı okunsun diye tutturacaksın. Zaten kimse dinlemiyor. Ortam bir modern sanat yerleştirmesi gibi. Bir taraftan bir TRT spikeri demokratik özerklik prensiplerini okuyor, uyuklayanlar, sıkılanlar, o avukatların çoğu zaten gelmemiş. Bence yanlış bir kararla mahkemenin rehin aldığı tutukluların bir bölümü ve avukatların büyükçe bir bölümü mahkemeyi rehin alıyor. Oysa ne farkeder? Zaten herkes iddianameyi biliyor. Suçlamaların mesnetsizliğini dünya alem dinledi. Özeti kabul edip devam etmeleri gerekirdi.

Bir çocuk oturduğumuz yerin hemen önünde sallanıyor. İki yaşında var yok. Dil çıkartıyorum. Gülümsüyor. Sonra bizden uzaklaşıyor. Karşı tarafa geçiyor. Ülke sınırlarını takmayan bir kuş gibi. Artık karşı tarafta. Bir jandarmaya dokunuyor. Jandarma gülümsüyor. Ben gülümsüyorum. Annesi gülümsüyor. Görse tutuklu babası amcası teyzesi de gülümser. Orada öyle oturuyoruz. Bir çocuk ortadaki durumu bir iki masum adımla özetliyor.

